

TALEPAPIR – DET TALTE ORD GÆLDER

Anledning	Samråd i Børne- og Undervisningsudvalget
Titel	Svar på spørgsmål C
Målgruppe	Børne- og Undervisningsudvalget
Arrangør	Børne- og Undervisningsudvalget
Taletid	8-10 minutter
Tid og sted	Torsdag den 9. januar 2020 kl. 10.15

Disposition

1. **Indledning**
2. **Del 1 – redegørelse for forløbet omkring ansættelse**
3. **Del 2 – om tilliden til partipolitisk neutrale embedsmænd**

1. Indledning

Tak for invitationen til dette samråd, som handler om ansættelsen af en ny pressechef i Børne- og Undervisningsministeriet og om tilliden til politisk neutrale embedsmænd.

Ud over dagens samråd har udvalget på vegne af Sophie Løhde stillet 27 udvalgsspørgsmål, som blev besvaret den 31. december 2019. Det var så det juleferien gik med, hvis man skulle være i tvivl, når man ser datoen.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at pressechefens ansættelse er foregået fuldstændig efter bogen, med opslag og efter en konkret vurdering af kandidaternes faglige kompetencer. Ansættelsesudvalget har haft frihed til at ansætte den mest kvalificerede kandidat. Det vender jeg tilbage til.

Jeg svarer selvfølgelig gerne på alle spørgsmål fra Folketinget. Men jeg vil også gerne sige, at i et åbent samråd, som det her, synes jeg det er lidt problematisk, hvis der bliver spurgt detaljeret ind til enkeltpersoners ansættelsesforhold. Det håber jeg, at udvalget vil respektere. Det har jeg også hørt fra de andre samråd, at man har forsøgt at undgå af drøfte, og det vil jeg også forsøge at undgå her. Ellers vil jeg foreslå, at I indkalder til et lukket samråd, hvis der er mere personagtige detaljer, man ønsker at vide noget om.

2. Samrådsspørgsmål C, del 1

Lad mig gå lidt mere konkret til sagen. Der er stillet ét spørgsmål, som er todelt. Første del af spørgsmålet lyder:

Vil ministeren redegøre for forløbet omkring ansættelsen af en ny presse- og kommunikationschef i Børne- og Undervisningsministeriet?

Da jeg tiltrådte som ny minister den 27. juni 2019, var der allerede truffet beslutning om, at der skulle rekrutteres en ny presse- og kommunikationschef, fordi den tidligere chef var fratrædt. Fratrædelsen af den tidligere pressechef skete altså forud for min tiltrædelse som minister.

Den 26. juni, altså dagen inden jeg tiltrådte som minister - det kan man jo så tænke lidt over som minister, det var jo bekvemt, at man fik truffet den beslutning inden nogen kunne blande sig i det - blev der tilknyttet et rekrutteringsfirma for både at udsøge relevante profiler, foretage test og bistå ved rekrutteringen i øvrigt.

Der var offentligt opslag i relevante medier med ansøgningsfrist på 1 måned for stillingen som presse- og kommunikationschef. Der blev nedsat et ansættelsesudvalg bestående af den tidligere departementschef - og når jeg siger tidligere departementschef, så er det fordi der er kommet en ny departementschef siden, den relevante afdelingschef, en pressesekretær og konsulenter fra rekrutteringsbureauet.

Forud for ansøgningsfristen bliver jeg klar over, at den nuværende pressechef har søgt stillingen, og jeg bekendtgør over for departementschefen, at jeg kender ham privat. Dette naturligtvis for at undgå habilitetsproblemer.

Der blev indkaldt 5 kandidater til 1. samtale og 3 kandidater til 2. samtale. Den bedst kvalificerede kandidat blev tilbudt ansættelse af et enigt ansættelsesudvalg. Det har jeg alt sammen redegjort detaljeret for i de skriftlige svar.

Efter samtalerne udvalgte ansættelsesudvalget en kandidat, som ansættelsesudvalget gerne ville præsentere for mig, som det er sædvane med denne type af stillinger, hvor man arbejder tæt sammen med ministeren og hvis jeg fandt, at kemien var ok, så ville ansættelsesudvalget gerne ansætte vedkommende. Jeg sagde ja til at mødes med vedkommende. Den person vi taler om her er dog ikke den samme, som endte med at blive ansat og er ikke den person, jeg kender privat. Ham jeg kender privat var også en del af denne første runde, men blev ikke tilbudt stillingen. Den person der blev tilbudt stillingen, henvendte sig dog dagen inden vores møde og sagde, at vedkommende alligevel ikke ville sige ja til stillingen.

Den valgte kandidat til stillingen som presse- og kommunikationschef, valgte at trække sig fra processen i forhold til at sige ja til den stilling, han var blevet tilbudt. Det skete altså, efter at ansættelsesudvalget havde holdt 2. samtale og meddelt kandidaten udvælgelsen. Og havde sat et møde op med mig, som dog endnu ikke var blevet ført ud i livet, eftersom det først skulle være dagen efter, at jeg blev bekendt med, at kandidaten havde trukket sig fra processen.

Ansættelsesudvalget ønskede ikke at gå videre med de to øvrige kandidater, som havde været til 2. samtale. Og mener ikke, at der blandt ansøgerne er en relevant kandidat og slår derfor en ny stilling op. Der har således været to forskellige stillinger slået op. Den første blev opslået en stilling som

kontorchef med ansvar for presse og kommunikation, hvor der som beskrevet ikke blev ansat en kandidat. Og dernæst blev der opslået en stilling som chefkonsulent med personaleansvar for presse. I daglig tale pressechefen. På det sidstnævnte opslag blev der ansat en kandidat.

Det var den daværende departementschef, der sammen med den ansvarlige afdelingschef besluttede at fokusere stillingen på ren pressehåndtering og dermed en mindre ledelsesopgave.

Derfor blev der foretaget et nyt opslag, Og herefter tilbød ansættelsesudvalget stillingen til den bedst kvalificerede ansøger. Han er uddannet journalist og har omfattende erfaring fra flere forskellige medier, f.eks. Danmarks Radio, TV-2, fagbladet 3F. I denne forbindelse blev jeg ligesom i første runde tilbudt at mødes med den valgte kandidat for at bekræfte, at kemien var i orden. Dette afslog jeg, fordi jeg, som jeg allerede havde gjort bekendt, kendte personen privat.

Jeg har ikke på noget tidspunkt over for nogen i Børne- og Undervisningsministeriets departement tilkendegivet min vurdering af eller holdning til specifikke kandidater i ansøgerfeltet i forbindelse med valg af egnet kandidat. Jeg har gjort departementschefen opmærksom på, at jeg kendte en af kandidaterne til stillingen privat, og at dette hverken måtte påvirke valget af kandidat positivt eller negativt i forhold til, hvem man ville vælge som kandidat.

Og som det fremgår har jeg accepteret begge de to indstillinger, som ansættelsesudvalget kom med. Først en kandidat, og så efterfølgende en anden kandidat. I min bog har det mest frustrerende ved det her forløb været, at det tog utrolig lang tid. Jeg havde brug for en pressechef som ny minister. Forløbet tog uendelig lang tid, fordi vi troede, at vi var kommet frem til målet, og det var vi så ikke alligevel, fordi vedkommende vælger at trække sig.

Alt i alt er Børne- og Undervisningsministeriets pressechef valgt på grundlag af kvalifikationer og på baggrund af en rekrutteringsproces, som er kørt helt efter bogen.

3. Samrådsspørgsmål C, del 2

Anden del af spørgsmålet lyder:

Om ministeren er enig i, at det udfordrer tilliden til partipolitisk neutrale embedsmænd, når syv ud af ni presse- og/eller kommunikationschefer ansat i ministerierne efter folketingsvalget i juni måned, har en særlig tilknytning til Socialdemokratiet eller ministrene?

Lad mig starte med at understrege, at spørgsmål om ansættelser af embedsmænd i staten og generelle personalemæssige spørgsmål ligger uden for mit ressort som børne- og undervisningsminister. Sådanne mere principielle spørgsmål skal rettes til skatteministeren. Det har spørgeren jo så også allerede gjort og fået svar ved et tilsvarende samråd i skatteudvalget.

Jeg kan heller ikke udtale mig om andre ministeriers ansættelse af presse- og kommunikationschefer, men kun forholde mig til ansættelsen af en pressechef i mit eget ministerium.

Som jeg netop har redegjort for, så er pressechefen ansat på baggrund af sine faglige kvalifikationer.

Der er således tale om en ansættelse efter bogen, hvor jeg som minister ikke på noget tidspunkt over for Børne- og Undervisningsministeriets departement har tilkendegivet min vurdering af eller holdning til specifikke kandidater i ansøgerfeltet i forbindelse med valg af egnet kandidat.

Mine private relationer til den nu ansatte pressechef blev bekendtgjort. Selvfølgelig. Det mener jeg, at man skal gøre, og det har jeg gjort.

Ansættelsen er altså helt i overensstemmelse med princippet om, at det skal være kvalifikationerne, der driver ansættelserne af embedsmænd i centraladministrationen.

Tak for ordet.